KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 februari 2000 door de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet "houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996", heeft op 9 maart 2000 het volgende advies gegeven :

DRAAGWIJDTE VAN HET ONTWERP VAN DECREET

Het om advies voorgelegde ontwerp van decreet strekt ertoe twee decreten inzake de ruimtelijke ordening te wijzigen. Die wijzigingen hebben, meer bepaald, betrekking op, eensdeels, het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hoofdstuk I van het ontwerp) en, anderdeels, het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hoofdstuk II van het ontwerp).

Sommige van de ontworpen wijzigingen zijn technisch van aard en beogen, bijvoorbeeld, overbodige bepalingen op te heffen (zie onder meer de artikelen 5 en 6 van het ontwerp) of integendeel bepalingen toe te voegen teneinde vergetelheden weg te werken (zie onder meer de artikelen 19 en 32 van het ontwerp). Aan andere technische aanpassingen ligt de bedoeling ten grondslag een juridisch vacuüm en daaruit voortvloeiende betwistingen te vermijden (artikel 35 van het ontwerp is zo een bepaling) of een einde te stellen aan een onduidelijkheid (zie bijvoorbeeld de artikelen 12 en 22 van het ontwerp).

Een andere categorie van wijzigingen die met het om advies voorgelegde ontwerp worden aangebracht in de voornoemde twee decreten, heeft een meer inhoudelijke draagwijdte. Veelal strekken die wijzigingen ertoe sommige van de in de vermelde decreten vervatte procedures te vereenvoudigen. Zo wordt, bijvoorbeeld, door middel van een wijziging van het gecoördineerde decreet, gestreefd naar een versoepeling van de in dat decreet geregelde procedure voor het verkrijgen van een bouwvergunning.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

Gelet op de draagwijdte van de onderscheiden bepalingen van het ontwerp, zou de indeling van de tekst ervan op een meer logische manier kunnen gebeuren als volgt :

"Hoofdstuk I. Algemene bepaling (artikel 1).

Hoofdstuk II. Wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (artikelen 2 tot 48).

Hoofdstuk III. Wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (artikelen 49 tot 54).

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen (artikelen 55 tot 58)".

Bijzondere opmerkingen

Artikel 4

In de ontworpen bepaling wordt beter geschreven "waaraan één of meer fysieke personen of rechtspersonen, of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk bestuur moeten voldoen om ..." in plaats van "waaraan een persoon, een

groep personen, een rechtspersoon, een groep rechtspersonen of een gewestelijke, provinciale of gemeentelijke administratie moet voldoen om ...".

Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt bij de redactie van het met artikel 7 van het ontwerp te wijzigen artikel 40, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999.

Artikelen 8 tot 10

In de artikelen 8 tot 10 van het ontwerp wordt telkens een gelijkaardige redactionele wijziging aangebracht in drie onderscheiden bepalingen van het decreet van 18 mei 1999. Met die wijziging wordt - zoals uit de memorie van toelichting valt af te leiden - de mogelijkheid tot afwijking van een voorlopig vastgesteld plan, zoals die in het decreet van 18 mei 1999 is ingeschreven en met betrekking tot dewelke in de rechtsleer reeds kritiek was geuit (1), beter afgestemd op de rechtspraak van de afdeling administratie van de Raad van State.

Wat die rechtspraak betreft mag er, volledigheidshalve, op worden gewezen dat erin geen wijzigingen aan voorlopig vastgestelde plannen toelaatbaar worden geacht "die niet in de bezwaren en opmerkingen van de particulieren

(1) G. DEBERSAQUES, Ruimtelijke uitvoeringsplannen, in B. HUBEAU (ed.), Het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening, Brugge, Die Keure, 1999, 195; R. VEKEMAN, Ruimtelijke ordening en stedenbouw, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen, 1999, 73-74.

of in de adviezen van de geraadpleegde overheden worden voorgesteld of daarin zijn neergelegd of noodzakelijk of logisch eraan verbonden zijn of eruit voortvloeien" (1).

Artikel 11

1. Het ontworpen artikel 51, § 3, van het decreet van 18 mei 1999 beoogt het geval te regelen waarin een gemeente een ruimtelijk uitvoeringsplan ter goedkeuring voorlegt, dat volledig in overeenstemming is met haar eigen ruimtelijk structuurplan, doch dat tegelijkertijd in strijd is met een gewestelijk structuur- of uitvoeringsplan of ontwerp daarvan. De ontworpen bepaling strekt ertoe de Vlaamse regering bevoegd te maken om het strijdige onderdeel van het gemeentelijk structuurplan "op te heffen" en zo - luidens de memorie van toelichting - "te vermijden dat een carrousel op gang komt van steeds maar nieuwe ontwerpen van gemeentelijke uitvoeringsplannen".

Deze bevoegdheid van de Vlaamse regering stuit op diverse bezwaren die verband houden met zowel de juridisch-technische regeling van de in het decreet van 18 mei 1999 uitgewerkte procedure inzake ruimtelijke structuurplannen, als met de decentralisatiegedachte, die onmiskenbaar ten grondslag ligt aan het laatstgenoemde decreet.

---

(1) Zie, onder meer, R.v.St., DE CLIPPELE, nr. 36.859 van 25 april 1991, waaraan ook in de memorie van toelichting wordt gerefereerd.

2. In de eerste plaats is niet duidelijk hoe het ontworpen artikel 51, § 3, van het decreet van 18 mei 1999, te verenigen valt met hetgeen artikel 33, § 9, van hetzelfde decreet bepaalt omtrent de goedkeuring van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Het voornoemde artikel 33, § 9, doet er immers van blijken dat, in beginsel, elk gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt goedgekeurd door de bestendige deputatie van de provincieraad en dat de Vlaamse regering daartoe enkel bevoegd is bij ontstentenis van een provinciaal ruimtelijk structuurplan.

De regeling van het ontworpen artikel 51, § 3, houdt evenwel in dat de procedure van de totstandkoming van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, zoals die wordt beschreven in de artikelen 31 tot 36 van het decreet van 18 mei 1999, wordt doorkruist, aangezien de Vlaamse regering bevoegd wordt om, als het ware "post factum" naar aanleiding van de goedkeuring van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan - of althans bepaalde onderdelen ervan - op te heffen, nadat een andere bestuurlijke overheid, zijnde de bestendige deputatie van de provincieraad, het betrokken plan overeenkomstig de gangbare procedureregelen heeft goedgekeurd.

3. Het scheppen van een dergelijke procedurele bijzonderheid ligt niet enkel vanuit juridisch-technisch oogpunt moeilijk omdat erdoor ontegensprekelijk de coherentie van een toch al complexe regeling als die inzake de

ruimtelijke ordening in het gedrang wordt gebracht, doch kan evenmin worden ingepast in het streven naar decentralisering, dat ongetwijfeld een basisoptie is van het decreet van 18 mei 1999 met de daarin verwoorde nieuwe visie op de planningsidee (1).

Wat dat betreft, lijkt het de Raad van State, afdeling wetgeving, zo te zijn dat voor de concretisering van een aan een nieuwe regeling ten grondslag liggende basisoptie, het niet volstaat die basisoptie in een beginselmatig kader te plaatsen, wanneer naderhand dat kader op fragmentaire wijze wordt uitgehold naar aanleiding van de regeling van bepaalde deelaspecten van de betrokken aangelegenheid.

4. Het ontworpen artikel 51, § 3, roept tevens vragen op in het licht van de effectiviteit van de mechanismen die nu reeds in het decreet van 18 mei 1999 zijn vervat met het oog op het wegwerken van mogelijke tegenstrijdigheden tussen de betrokken structuur- en uitvoeringsplannen.

Zo dient, bij de goedkeuring van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, de bestendige deputatie van de provincieraad of, in voorkomend geval, de Vlaamse regering, overeenkomstig artikel 33, § 9, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999, te onderzoeken of het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan formeel en inhoudelijk in overeenstemming

---

(1) I.v.m. het streven naar decentralisering en het ermee samenhangende subsidiariteitsbeginsel, dat eveneens aan het decreet van 18 mei 1999 ten grondslag ligt, zie onder meer Parl. St., Vl. P., 1998-1999, nr. 1332/8, 9.

is met het provinciaal ruimtelijk structuurplan en met het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

In hetzelfde verband kan artikel 38, § 1, 5°, van het decreet van 18 mei 1999 in herinnering worden gebracht, waar het bepaalt dat een ruimtelijk uitvoeringsplan "in voorkomend geval een zo mogelijk limitatieve opgave van de voorschriften (bevat) die strijdig zijn met het ruimtelijk uitvoeringsplan en die opgeheven worden".

5. De onder de voorgaande punten geformuleerde bezwaren doen de vraag rijzen of, wanneer een strijdigheid wordt vastgesteld als bedoeld in het ontworpen artikel 51, § 3, van het decreet van 18 mei 1999, de Vlaamse regering niet beter op een herziening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zou aansturen, met toepassing van de procedureregelen die worden beschreven in artikel 32 van hetzelfde decreet, in plaats van een beroep te doen op de afwijkende procedureregelen van het ontworpen artikel 51, § 3, die om de voornoemde redenen beter achterwege worden gelaten.

Artikel 12

Blijkens het ontworpen artikel 74, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, heeft de "onteigenende instantie" twee jaar de tijd om de onteigeningsprocedure aan te vatten, te rekenen vanaf de aangetekende brief, bedoeld in artikel 74, derde lid, van het decreet. Wordt de onteigeningsprocedure niet binnen die periode aangevat, dan

moet het onteigeningsplan worden geacht van rechtswege te zijn vervallen, voor wat betreft het gedeelte dat betrekking heeft op de goederen van de eigenaar die het verzoek heeft ingediend. Het ontworpen artikel 74, vierde lid, stelt in dat geval een schadevergoeding in het vooruitzicht "die bepaald wordt overeenkomstig artikel 84 tot en met 86 (van het decreet)".

Het is niet duidelijk om welke reden een dergelijke schadevergoeding kan worden toegekend. De memorie van toelichting zou ter zake best enige nadere uitleg verschaffen, bijvoorbeeld door te expliciteren dat de betrokken schadevergoeding wordt toegekend voor een tijdelijke genotsderving, indien dat de bedoeling zou zijn.

Voorts rijst de vraag of niet in enige overgangsregeling moet worden voorzien, naar het voorbeeld van wat in, onder meer, artikel 33 van het gecoördineerde decreet het geval is.

Artikel 14

De wijzigingen die artikel 14 van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 99, § 1, 3°, van het decreet van 18 mei 1999, strekken er, blijkens de memorie van toelichting, onder meer toe "de stedenbouwkundige vergunningsplicht voor de wijziging van kleine landschapselementen op te heffen en via een wijziging van het natuurdecreet en zijn uitvoeringsbesluit de natuurvergunningsplicht ook uit te breiden naar bijvoorbeeld agrarisch gebied".

Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, toegezonden documenten blijkt dat de Vlaamse regering, in het licht van de aangehaalde passus uit de memorie van toelichting, de bevoegde minister heeft belast met de voorbereiding van een voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

In dat verband wenst de Raad van State, afdeling wetgeving, er evenwel op te wijzen dat tegelijkertijd ook het uitvoeringsbesluit van het voornoemde decreet van 21 oktober 1997 zal moeten worden aangepast (1), zoniet dreigt inzake de regeling van de vergunningsplicht voor wijzigingen van kleine landschapselementen in bijvoorbeeld agrarische gebieden, een juridisch vacuüm te ontstaan. Het schrappen van de verwijzing naar de kleine landschapselementen in het decreet van 18 mei 1999 zal, met andere woorden, in de tijd moeten worden afgestemd op het invoegen van die verwijzing in zowel het decreet van 21 oktober 1997, als in het uitvoeringsbesluit ervan.

Artikel 16

Het is niet duidelijk om welke reden in het ontworpen artikel 103, § 1, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999, geen melding wordt gemaakt van de plannen van

---

(1) Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststellen van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu.

aanleg, zoals in het tweede lid van de ontworpen bepaling wel het geval is. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering zou het terzake om een vergetelheid gaan.

Artikel 18

In het ontworpen artikel 113, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999, moet uiteraard worden geschreven "... naar de aanvrager bij aangetekende brief".

Artikel 19

Het ontworpen artikel 114, § 2, van het decreet van 18 mei 1999, houdt de verplichting in om, vóór de aanvang van het werk en tijdens de gehele duur ervan, de vergunning en het bijhorende dossier "voortdurend" op de plaats waar het werk wordt uitgevoerd ter beschikking te houden van de in de betrokken paragraaf vermelde personen.

Het is de vraag of deze verplichting in de praktijk steeds materieel uitvoerbaar zal zijn, ermee rekening houdend dat de ter beschikking te houden stukken, waaronder het bij de vergunning horende dossier, veelal omvangrijk zal zijn. De niet-naleving van de betrokken verplichting kan nochtans, blijkens het bepaalde in artikel 31 van het ontwerp, tot een bevel tot onmiddellijke staking van het werk aanleiding geven, welke sanctie - althans op het eerste gezicht - niet zonder meer evenredig kan worden geacht aan de ernst van de gesanctioneerde inbreuk, zijnde het niet ter beschikking houden op de plaats van het werk van de desbetreffende stukken.

Bij dat alles mag bovendien niet uit het oog worden verloren dat de stukken die overeenkomstig het ontworpen artikel 114, § 2, van het decreet van 18 mei 1999, op de plaats van het werk ter beschikking moeten worden gehouden, in ieder geval in het gemeentehuis kunnen worden ingekeken.

Artikel 20

Indien zulks overeenstemt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp kan, ter wille van de duidelijkheid, op het einde van de aan artikel 123, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 toe te voegen zin (artikel 20, 2°, van het ontwerp), worden geschreven "... van een beslissing tot schorsing met toepassing van artikel 126, § 2".

Artikel 24

1. Zoals door de gemachtigde van de regering is beaamd, wordt, als gevolg van de toevoeging van het ontworpen artikel 128, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 (artikel 24, 2°, van het ontwerp), de derde zin van artikel 128, eerste lid, van hetzelfde decreet, overbodig. De redactie van het eerste of het ontworpen vierde lid van het voornoemde artikel 128 moet derhalve worden aangepast.

2. Teneinde de tweede zin van het ontworpen artikel 128, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, beter te laten aansluiten op de eerste zin van hetzelfde lid, voege men aan de tweede zin de volgende woorden toe : "of de melding is gebeurd".

3. Ter wille van de duidelijkheid zou in de laatste zin van het ontworpen artikel 128, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, moeten worden aangegeven welke overheid kennis zal moeten geven van het verval van de stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en aan de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend.

Artikel 27

1. De draagwijdte van het ontworpen artikel 137, § 1, zesde lid, van het decreet van 18 mei 1999 (artikel 27, 1°, van het ontwerp), is niet duidelijk. Zo rijst de vraag, enerzijds, of uit de redactie van het ontworpen lid moet worden afgeleid dat de partijen een nieuwe onderhandse overeenkomst dienen te sluiten, en, anderzijds, welke voor de notaris de gevolgen zijn voor het opmaken van de authentieke akte, eenmaal hij onvolkomenheden in de onderhandse overeenkomst heeft vastgesteld. Eén en ander zou op zijn minst in de memorie van toelichting moeten worden verduidelijkt.

2. Onverminderd de opmerking onder 1, zouden, naar analogie van de redactie van artikel 141, eerste lid, van het decreet, na de woorden "en wat de meest recente stedenbouwkundige bestemming van dit goed is", op het einde van het ontworpen artikel 137, § 1, zesde lid, de woorden "met de benamingen gebruikt in het plannenregister" kunnen worden toegevoegd.

3. Aangezien artikel 137, § 2, van het decreet van 18 mei 1999, slechts uit één enkel lid bestaat, moeten in de inleidende zin van artikel 27, 2°, van het ontwerp, de woorden "eerste lid" worden geschrapt.

Artikel 28

1. De woorden "de vermelding", in het ontworpen artikel 142, eerste lid, 5°, (niet : "artikel 142, 5°") van het decreet van 18 mei 1999, moeten worden geschrapt, gelet op de redactie van de inleidende zin van het betrokken lid.

2. Het is de vraag of de woorden "bij de verkoper of op het notariaat", op het einde van het ontworpen artikel 142, eerste lid, 5°, niet te strikt zijn en niet moeten worden aangevuld met, onder meer, een vermelding van de verhuurder en de persoon die een opstalrecht verleent.

Artikel 29

Ter wille van de duidelijkheid kan de volgende aanpassing van de redactie van het ontworpen artikel 143, § 4, van het decreet van 18 mei 1999, worden overwogen :

"Onverminderd het bepaalde in de §§ 2 en 3, kunnen de gemeenten vrijstellingen en tariefdiversificaties van ... (verder zoals in het ontwerp)".

Artikel 30

De woorden "ingeval er aanwijzingen voor het bestaan van een misdrijf zijn", in het ontworpen artikel 148, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999, lijken niets meer in te houden dan de bevestiging van een regel van het gemeen recht. Een dergelijke bevestiging is evenwel overbodig en kan vervallen.

Artikel 31

Er kan worden volstaan met een verwijzing naar de opmerkingen die in dit advies zijn gemaakt bij artikel 19 van het ontwerp, dat ertoe strekt artikel 114 van het decreet van 18 mei 1999 te vervangen.

Artikel 32

In het ontworpen artikel 158, § 1, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, moet het woord "vervalt" worden vervangen door het woord "vervallen".

Artikel 34

Het verdient aanbeveling om het ontworpen artikel 171, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999, te laten aanvangen met de woorden "Onverminderd de toepassing van artikel 192 van dit decreet, worden ...".

In het ontworpen artikel 171, derde lid, wordt immers bepaald dat de niet in het gecoördineerde decreet opgenomen bepalingen, opgenomen in bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, worden opgeheven, terwijl uit artikel 192, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, zoals het wordt ingevoegd door artikel 42 van het ontwerp, volgt dat het college van burgemeester en schepenen verplicht is om na te gaan of een verkavelings-vergunning al dan niet vervallen is, hetgeen precies aan de hand van één van de bepalingen die zijn opgenomen in de voornoemde bijlage, dient te gebeuren.

Artikel 35

1. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het ontworpen artikel 172 van het decreet van 18 mei 1999 (artikel 35 van het ontwerp), moet worden gelezen in samenhang met artikel 190 van hetzelfde decreet, zoals dat wordt vervangen bij artikel 41 van het ontwerp.

Er kan worden getwijfeld aan de precieze draag-wijdte van de termijnregeling die in de beide voornoemde artikelen van het decreet van 18 mei 1999 toepassing dient te vinden, in die zin dat in de ontworpen bepalingen blijkbaar vervaltermijnen en termijnen van orde door elkaar worden gebruikt, wat uiteraard niet bevorderlijk is voor de rechtszekerheid.

Zo moet, met toepassing van het ontworpen artikel 190, tweede lid, de Vlaamse regering een beslissing nemen binnen dertig dagen na ontvangst van het advies van de planologische ambtenaar, wat een termijn van orde lijkt. Uit het ontworpen artikel 172, tweede lid, blijkt evenwel dat de Vlaamse regering over een vervaltermijn van een jaar na de inwerkingtreding van het decreet beschikt om alsnog een beslissing te nemen. De ontworpen bepalingen zullen derhalve op hun onderlinge coherentie moeten worden nagezien, wat de erin vervatte termijnregeling betreft. Daarbij zal iedere mogelijke twijfel omtrent de aard van de betrokken termijnen - termijnen van orde of vervaltermijnen - zoveel als mogelijk moeten worden weggewerkt.

De termijnen zullen tevens op een meer eenvormige wijze moeten worden omschreven in de voornoemde artikelen van het decreet van 18 mei 1999. Zo wordt bijvoorbeeld in het ontworpen artikel 172, tweede lid, bepaald dat het gemotiveerde voorstel "tijdig" naar de planologische ambtenaar moet zijn gestuurd, terwijl uit het ontworpen artikel 190, tweede lid, volgt dat hiermee wordt gedoeld op een termijn van "90 dagen na de inwerkingtreding van (het) decreet". De woorden "binnen de vastgestelde termijn", in het ontworpen artikel 172, derde lid, stemmen dan weer overeen met de termijn van "30 dagen na ontvangst van (het) advies" van de planologische ambtenaar, zoals vermeld in het ontworpen artikel 190, tweede lid.

2. Onverminderd de onder 1 geformuleerde opmerkingen zou, ter wille van de duidelijkheid, het derde lid van het ontworpen artikel 172 beter aanvangen als volgt :

"Als de Vlaamse regering overeenkomstig het vorige lid geen beslissing heeft genomen binnen ...".

Artikel 36

Men late artikel 36 van het ontwerp aanvangen als volgt : "In artikel 174, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden ...".

Ook in de artikelen 37 en 39 van het ontwerp kan telkens worden gespecifieerd dat de wijziging het "eerste lid" van het betrokken artikel van het decreet van 18 mei 1999 betreft.

Artikel 38

Het is de vraag of de zinsnede "op het moment van de goedkeuring door de bestendige deputatie of de Vlaamse regering", in het ontworpen artikel 178, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999, niet te strikt geformuleerd en derhalve goed werkbaar is, ermee rekening houdend dat de datum van de betrokken goedkeuring op gemeentelijk vlak gebeurlijk nog niet gekend zal zijn op dat ogenblik.

Artikel 40

Op het einde van de tweede zin van de ontworpen bepalingen onder artikel 40 van het ontwerp, wordt beter aangesloten op de terminologie van, onder meer, artikel 19 van het gecoördineerd decreet. Men schrijve derhalve "... of het plan tot herziening van een bestaand plan van aanleg voorlopig is aangenomen door de gemeenteraad".

Ook in het ontworpen artikel 41, tweede lid, van het gecoördineerde decreet (artikel 50 van het ontwerp), wordt het woord "vaststelling" telkens beter vervangen door het woord "aanneming".

Artikel 41

Het ontworpen artikel 190 van het decreet van 18 mei 1999 moet worden gelezen in samenhang met het ontworpen artikel 172 van hetzelfde decreet (artikel 35 van het ontwerp). Terzake mag worden volstaan met een verwijzing naar de opmerkingen die bij het laatstgenoemde artikel van het ontwerp zijn geformuleerd.

Artikel 43

1. De vraag rijst hoe de regeling van de in het ontworpen artikel 193, § 1, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 bedoelde vaststelling, zich verhoudt tot die welke is vervat in artikel 193, § 3, tweede lid, van

hetzelfde decreet. De duidelijkheid zou ermee zijn gebaat indien terzake enige bijkomende uitleg zou worden verstrekt in de memorie van toelichting.

2. Eveneens ter wille van de duidelijkheid, schrijve men in de eerste zin van het ontworpen artikel 193, § 1, tweede lid, "..., en welk plan in ruime mate, ..." in plaats van "..., en die in ruime mate, ...".

Artikel 44

1. Aangezien in het ontworpen artikel 195bis, eerste lid, 1°, reeds van het opschrift van het decreet van 3 maart 1976 melding wordt gemaakt, kan in het ontworpen artikel 195bis, eerste lid, 2°, worden volstaan met een verwijzing naar "het voornoemde decreet van 3 maart 1976", zonder dat daarbij het opschrift van het betrokken decreet dient te worden hernomen.

2. Luidens het ontworpen artikel 195bis, vierde lid, zijn de in dat lid bedoelde adviezen "bindend voorzover ze negatief zijn of voorwaarden opleggen". Het verdient aanbeveling dat, minstens in de memorie van toelichting, zou worden verduidelijkt welke de precieze draagwijdte is van het beoogde "bindende" karakter van de adviezen en of, meer bepaald, het "bindende" karakter geldt voor alle vergunningverlenende overheden, ook die, bijvoorbeeld, waarbij een administratief beroep is ingesteld.

3. Het is niet duidelijk om welke reden op het einde van het ontworpen artikel 195bis, vijfde lid, wordt verwezen naar "artikel 84 tot en met 86 van (het) decreet". De ontworpen bepaling heeft immers betrekking op aanvragen tot afwijking van het gewestplan, terwijl het in de voornoemde artikelen 84 tot 86 gaat over een bouwverbod dat voortvloeit uit ruimtelijke uitvoeringsplannen. In het ontworpen artikel 196, § 4, van het decreet van 18 mei 1999 (artikel 46 van het ontwerp), wordt daarenboven uitdrukkelijk bepaald dat de regeling van de artikelen 35 en 36 van het gecoördineerd decreet, van toepassing blijft op planschade, veroorzaakt door de plannen van aanleg. Eén en ander verdient nadere verduidelijking in de memorie van toelichting.

Artikel 49

Rekening houdend met de draagwijdte van, eensdeels, het huidige artikel 14 van het gecoördineerde decreet en, anderdeels, de in dat artikel in te voegen bepalingen, worden deze laatste - op een meer logische manier - best opgenomen in een afzonderlijk artikel 14bis van het gecoördineerde decreet.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dienen uiteraard de interne verwijzingen die in de ontworpen bepalingen voorkomen, te worden aangepast.

Artikel 55

Men vervange, in de eerste zin, het woord "dossiers" door het woord "aanvragen" en men redigere, ter wille van de begrijpelijkheid van de bepaling, de tweede zin als volgt :

"Artikel 53, § 2, tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals gewijzigd bij artikel 54, 2°, van dit decreet, wordt slechts toegepast ... (verder zoals in het ontwerp)".

Slotopmerking

Het ontwerp vermeldt geen specifieke datum van inwerkingtreding. Zoals het geval is in de ontwerpen van besluit die tegelijk met het ontwerp van decreet om advies zijn voorgelegd, zou de inwerkingtreding van de ontworpen regeling evenwel best expliciet worden afgestemd op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999, zijnde 1 mei 2000.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	A. BEIRLAEN,	staatsraad, voorzitter,
	M. VAN DAMME, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. T. DE WAELE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS A. BEIRLAEN